

paa Landet. Endelig forekommer det mig, at den almindelige Bestemmelse i Grundlovens § 88 om fri og lige Udgang til Næring maa see ogsaa turde finde Anvendelse her, saaledes at det udtrykkelig maa optages i Loven, at man kan see, at paa de forskjellige Steder i Staten ere Rettighed og Udgang til Næring lige. Det er disse Grunde, som jeg troer tale for, at man virkelig bør optage dette Tillæg til den allerede vedtagne Lov. Forsaaavidt der nu dertil er stillet et Forslag af det ærede Udvalg, som jo ganske vist gaar i samme Retning, skal jeg vel for mit Vedkommende ikke have Noget imod, om det ærede Thing vil antage det; men jeg skal kun tillade mig den Bemærkning med Hensyn til det, hvortil det afviger fra det Forslag, vi have stillet, at det nemlig vil have udtrykt, at Tilladelsen skal „fremdeles“ gjælde, at jeg har nogen Tvivl, om det ogsaa kan ansees aldeles givet, at denne Tilladelse og Rettighed, navnlig i den Udstrækning, hvori § 3 efter min Mening har givet den for Landet, hidtil har været gjældende for Kjøbstæderne, og derfor forekommer det mig ikke ganske correct, at man benytter det Ord „fremdeles“, som Udvalget her har bragt i Forslag. Men jeg skal, som sagt, saameget mindre, som jeg ikke tør tiltroe mig at kunne concipere en saadan Lovbestemmelse nøjagtigt og correct, ikke have Noget imod, om Thinget maatte foretrække Udvalgets Forslag for det Forslag, jeg har tilladt mig at ytre mig for, og som jeg saaledes hermed tillader mig at anbefale til det ærede Things Opmærksomhed.

Ordføreren: Udvalget er aldeles enig med den høitærede Indenrigsminister i, at der aldeles ikke kan være nogen Tvivl om Kjøbstædernes Ret i den omhandlede Henseende, og Udvalget havde derfor ogsaa i de af samme tidligere stillede subsidiaire Forslag kun nævnt Kjøbstæderne, for at det skulde være klart for Alle, naar Loven udkom, at Kjøbstæderne ikke havde ringere Rettigheder, end Landet nu erholdt, hvilket for deres Vedkommende ikke tidligere er udtalt i nogen positiv Lovbestemmelse. Efter den Undersøttelse, Udvalgets Forslag imidlertid under de tidligere Behandlinger af denne Sag har fundet her i Thinget, vilde

Udvalget ikke til 3die Behandling af Sagen stille noget Endringsforslag, men da et saadant blev stillet af 5 Medlemmer af Thinget, ansaae Udvalget det for sin Pligt at gjøre de Forandringer deri, som det troede kunde være henstigtsmæssige, for at bane Veien for dets Antagelse. De to sidste af Udvalget foreslaaede Endringer ere rigtignok aldeles at betragte som Redactionsforandringer, hvortil Marsagen let vil falde de ærede Medlemmer i Die. Da nemlig Kjøbenhavn og Kjøbstæderne vare nævnte, troede man ikke, at det vilde være rigtigt, at bruge Ordet „By“ i en senere Passus, og man fandt det derfor meest correct at udtale, at Kjøbenhavn var indbefattet under „Kjøbstæderne“. Derimod er Udtrykket „fremdeles“ ikke en Redactionsforandring; thi Meningen med dette Ord er at udtale, at den Rettighed, som her hjemles Kjøbstæderne, ikke er nogen ny, men at den virkelig hidtil har fundet Sted, og altsaa har Udvalget villet udtale, at Kjøbstæderne fremdeles skulde beholde den Rettighed, de tidligere have haft, men hvorom der maa see fra en eller anden Side kunde reises Tvivl, fordi det, som sagt, ikke har været udtrykkelig udtalt i nogen tidligere Lovbestemmelse. Udvalget mener, at Afsetningsmaaden for Ollet hverken er tilstrækkelig bestemt i Lovudkastet eller i det stillede Endringsforslag, men jeg troer, at det under de tidligere Behandlinger af denne Sag er bragt paa det Næne, at Afsetningsmaaden, forsaaavidt derom skulde reises Tvivl, vilde blive at fastsætte af den administrative Dyrighed og i paakommende Tilfælde at undertaste Domstolenes Afgjørelse. Forsaaavidt altsaa det ærede Thing maatte være stemt for det stillede Endringsforslag, skal jeg tillade mig, paa Udvalgets Vegne, at anbefale de faa og ubetydelige Forandringer, som ere bragte i Forslag fra Udvalgets Side.

Indenrigsministeren: Jeg har allerede under de tidligere Forhandlinger af denne Sag yttret, at et Tillæg som det, der nu er foreslaaet, maa ansees for aldeles overflødig, hvilket den ærede Ordfører ogsaa nylig i sit Foredrag har indrømmet. Men foruden at det er overflødig, kunde det maa see ogsaa for Kjøbstædernes Vedkommende være meget betænkelig, at vedtage et saadant al-